

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego J. W.

reprezentowanego przez matkę D. J.

przeciwko P. W.

o alimenty

1. zasądza alimenty od pozwanego P. W. na rzecz jego małoletniego syna J. W. ur. (...) w kwocie po 900 (dziewięćset) złotych miesięcznie płatne do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat poczynając od dnia 1 marca 2016 roku,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. kosztami postępowania obciąża pozwanego P. W. i nakazuje pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 540 (pięćset czterdzieści) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej,
4. zasądza od pozwanego P. W. na rzecz przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda D. J. kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
5. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

W dniu 25 maja 2015 r. przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda J. D. J. złożyła pozew o alimenty przeciwko P. W. wnosząc o zasądzenie od niego na rzecz jego małoletniego syna kwoty 1560 zł płatnych do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat. Swoje stanowisko uzasadniła tym, iż do 2014 r. pozostawała w związku nieformalnym z P. W.. Do tego czasu strony zamieszkiwały wspólnie. Ze związku tego posiadają syna J. W. ur. (...) Jednorazowo ojciec przekazał na utrzymanie syna kwotę 500 zł, było to w maju 2014 r. Z załączonego do pozwu zestawienia wydatków ponoszonych w związku z utrzymaniem małoletniego syna przedstawicielka ustawowa powoda wskazała, że koszty wyżywienia wynoszą 665,74 zł, środków czystości 106,40 zł, wydatków na kulturę- 39,33 zł, wydatków na sport- 50,33 zł, kieszonkowego- 50 zł, wydatków szkolnych- 361,67 zł, opłat za mieszkanie- 365 zł, wydatków związanych z opieką medyczną-511,67 zł, pozostałe koszty takie jak zabawki, udział w imprezach matka określiła na kwotę 26 zł miesięcznie. Do kosztów okresowych zaliczono koszt zakupu obuwia- 41,67 zł, koszty bielizny- 24,01 zł, odzieży wierzchniej- 22,51 zł, koszty odzieży łącznie- 67,99 zł, koszty sprzętu komputerowego, gier oraz fryzjera i fotografa- 88,47 zł. Do kosztów długookresowych zaliczono koszty wakacji letnich i zimowych- łącznie 291,67 zł, koszty świąt- 18,34 zł, imienin, urodzin 54,17 zł, wycieczki szkolnej- 41,67 zł, koszty sprzętu sportowego- 54,99 zł, koszty naczyń kuchennych- 5,00 zł, koszty okularów i aparatu ortodontycznego 26,88 zł. koszty wyposażenia pokoju łącznie- 84,38

zł. Koszty utrzymania małoletniego zgodne z przedstawionym zestawieniem wynoszą łącznie 3126,87 zł, zatem w ocenie matki udział każdego z rodziców winien stanowić 1563,43 zł.

Pismem będącym odpowiedzią na wniosek o zabezpieczenie powództwa z dnia 22 czerwca 2015 r. (k. 33) pozwany wniósł o oddalenie wniosku w całości, z uwagi na dobrowolne uiszczanie przez pozwanego alimentów na rzecz małoletniego powoda w wystarczającej i uzgodnionej wysokości, ewentualnie o oddalenie wniosku, jako niezasadnego ponad kwotę 500 zł. Swoje stanowisko uzasadnił faktem, iż oprócz alimentów w kwocie 500 zł przekazywanych na rzecz syna opłaca jego ubezpieczenie w wysokości 170 zł miesięcznie. Wskazał ponadto, że pozwany, wbrew twierdzeniom powódki partycypował w kosztach zakupu aparatu dentystycznego, który pokrył w całości z własnej kieszeni, oraz zwracając połowę innych kosztów związanych z opieką stomatologiczną. Ponadto z własnych środków pokrył koszt nauki języka angielskiego, zakupu obiadów (na zmianę z matką co drugi miesiąc), koszt ferii zimowych, sprzętu komputerowego, roweru, butów zimowych, wyprawki do szkoły w kwocie 350 zł, koszty wyjazdu i urodzin w połowie z matką dziecka. Koszty umeblowania pokoju małoletniego oraz organizacji świąt w całości były pokryte ze środków dziadków ojczystych małoletniego. W ocenie pozwanego miesięczne koszty utrzymania powoda wynoszą pomiędzy 1100, a 1300 zł, ponadto uznał, iż koszty utrzymania małoletniego przedstawione przez matkę przeczą logice i doświadczeniu życiowemu. Przedstawił zaświadczenie o dochodach, z którego wynika, iż otrzymuje wynagrodzenie za pracę w firmie (...) w wysokości 2656,72 zł netto miesięcznie (k. 52), zaś swoje miesięczne wydatki określił na kwotę 3000,00 zł, na którą składają się m.in.: czynsz, wyżywienie, odzież, alimenty, zajęcia komornicze, telewizja, internet. Pozwany korzysta z pomocy finansowej rodziców. Pozwany jest właścicielem kawalerki w P., która zakupił ze środków otrzymanych tytułem spłaty udziału w mieszkaniu. Na remont mieszkania zaciągnął kredyt w wysokości 15 000 zł, który spłaca w miesięcznych ratach w wysokości 600 zł.

W piśmie z dnia 10 sierpnia 2015 r. przedstawicielka ustawowa powoda podała, że kwota 500 zł tytułem alimentów, którą przekazuje pozwany nie jest uzgodnioną między stronami kwotą, gdyż matka małoletniego wielokrotnie wskazywała pozwanemu, iż jest to kwota niewystarczająca na pokrycie potrzeb małoletniego syna, ponadto opłacane przez pozwanego ubezpieczenie nie zostało uzgodnione z matką powoda, syn pozwanego jest pod opieką specjalistycznych poradni zdrowotnych, w związku z czym ten dodatkowy wydatek jest zbędny. Potwierdziła otrzymanie środków finansowych od pozwanego na zakup aparatu ortodontycznego dla małoletniego. Zaprzeczyła jednak opłacaniu obiadów szkolnych przez ojca co drugi miesiąc twierdząc, że opłacił jedynie obiady za jeden miesiąc oraz kurs języka angielskiego jednocześnie wskazując, że zakupiony przez pozwanego sprzęt komputerowy został przez niego zabrany z mieszkania powoda, w związku z czym małoletni z niego nie korzysta.

W odpowiedzi na pozew z dnia 19 listopada 2015 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w części, tj. ponad kwotę 500 zł miesięcznie z uwagi na to, że pozwany przekazuje od 6 miesięcy w/w kwotę tytułem alimentów na syna, dodatkowo opłacając ubezpieczenie małoletniego w wysokości 258 miesięcznie.

Pełnomocnik przedstawicielki małoletniego powoda podtrzymywał dotychczasowe stanowisko w sprawie, wnosząc o zasądzenie alimentów jak w pozwie, wskazując, że koszty utrzymania małoletniego J. W. wynikają z przedstawionych przez przedstawicielką ustawową zestawień oraz rachunków dołączonych do akt sprawy. W niniejszym wypadku występują zdaniem pełnomocnika trzy grupy potrzeb dodatkowych, lecz w opinii strony powodowej są one uzasadnione, jak np. to, iż decyzją obojga rodziców małoletni uczęszcza na dodatkowe zajęcia sportowe, co wiąże się z kosztami takimi jak składka członkowska w klubie, zakup strojów, akcesoriów, ale także zwiększonymi kosztami wyżywienia. Kolejną dodatkową potrzebą małoletniego jest zakup kosmetyków w związku z faktem, iż małoletni cierpi na atopowe zapalenie skóry i wymaga określonej pielęgnacji. Jako trzecią dodatkową potrzebę pełnomocnik wskazała wizyty u stomatologa i ortodonta z uwagi na założony małoletniemu aparat ortodontyczny oraz zły stan uzębienia J. W., wskazując jednocześnie, iż w publicznej służbie zdrowia dostęp do stomatologa i ortodonta jest ograniczony z uwagi na odległe terminy, w związku z czym nie ma możliwości redukcji tych kosztów. Co do możliwości zarobkowych pozwanego pełnomocnik wskazała, że jest on osobą z wyższym wykształceniem, ukończył najbardziej prestiżową uczelnię ekonomiczną w Polsce i posiada duże doświadczenie zawodowe, co daje podstawy do tego, aby mógł osiągać dochód w wysokości 4000-5000 zł miesięcznie. Ponadto poziom życia pozwanego nie wskazuje na to, aby nie mógł

on zadośćuczynić usprawiedliwionym potrzebom małoletniego, skoro na dwa wyjazdy swoje i syna do Chorwacji i K. P. W. wydał łącznie 9000 zł.

Pełnomocnik pozwanego podniósł, że z zestawienia przedstawione przez stronę przeciwną, z których wynika, że koszt utrzymania dziecka wynosi ponad 3150 zł, a zatem należałoby z tego wyciągnąć wniosek, że małoletni ma większe potrzeby niż ojciec, gdyż ten nie osiąga takich dochodów, natomiast matka zarabia niewiele więcej, jest założeniem absurdalnym. Załączone do akt sprawy dowody, zdaniem pełnomocnika co do większości wskazywanych pozycji nie znajdują potwierdzenia w zestawieniu kosztów. Twierdzenia przedstawicielki ustawowej, że na wyżywienie małoletniego wydaje 800 zł miesięcznie nie zasługują na poparcie, ponieważ ojciec podczas pobytu syna u niego również zapewnia mu wyżywienie, którego koszty określił na 200 zł, a zatem łączny koszt wyżywienia małoletniego musiałby wynosić 1000 zł, co zdaniem pełnomocnika powoda jest kwotą absurdalną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni J. W. ur. (...) jest dzieckiem z nieformalnego związku (...) trwającego do roku 2014. Małoletni uczęszcza do II klasy Szkoły Podstawowej, choruje na (...), ma astygmatyzm.

D. J. ma 41 lat, panna, jedno dziecko w wieku 8 lat. Posiada wyższe wykształcenie na kierunku integracja europejska, pracuje jako starszy specjalista w Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych z wynagrodzeniem średnio miesięcznie 3515,78 zł (k. 153). Innych źródeł dochodu nie posiada. Alimenty nie są płacone regularnie przez ojca, w lipcu otrzymała kwotę 500 zł, zaś w sierpniu nie otrzymała alimentów na syna. Kwota ta jest niewystarczająca na lekarstwa, gdyż małoletni J. choruje na atopowe zapalenie skóry i wymaga zaopatrywania w odpowiednie kosmetyki, których koszt to 30-40 zł, ponadto matka ponosi wysokie koszty związane z założonym małoletniemu aparatem ortodontycznym oraz wizytami u stomatologa, z uwagi na zły stan uzębienia dziecka, na które wydaje ok. 100 zł miesięcznie. Syn otrzymał także skierowanie do lekarza okulisty, z uwagi na kłopoty ze wzrokiem, zostały zakupione okulary. Koszty mieszkania określiła na kwotę łączną 823 zł. Małoletni za zgodą obojga rodziców uczęszcza na zajęcia sportowe- 110 zł miesięcznie, basen – 30 zł miesięcznie i zajęcia z języka angielskiego 1000 zł rocznie, których koszty w całości pokrywa matka- D. J.. Syn spędza z ojcem o drugi weekend od piątku do niedzieli oraz w tygodniu we wtorki i w czwartki. Wakacje małoletni spędził w lipcu u matki i w sierpniu u ojca.

P. W. ma 42 lata, jest kawalerem, posiada jedno dziecko w wieku 8 lat. Posiada wykształcenie wyższe na kierunku zarządzanie i marketing, jest zatrudniony w POLMOS B. od roku, z wynagrodzeniem 2867,84 zł netto miesięcznie (k. 164), premie są uzależnione od osiąganych wyników. Poprzednio był zatrudniony w firmie alkoholowej (...) do 2007 r. z wynagrodzeniem 3000 zł netto, następnie przez 9 miesięcy w formach winiarskich, później jako przedstawiciel farmaceutyczny, w firmie spożywczej, później w firmie (...) z wynagrodzeniem 2200 zł netto, jako przedstawiciel medyczny zarabiał o 300 zł więcej. Posiada piętnastoletnie doświadczenie w branży alkoholowej. Przekazuje na syna alimenty w kwocie po 700 zł miesięcznie, ponadto ponosi dodatkowe koszty jak np. stroju na trening, kurtek, butów. Ojciec sfinansował wakacje letnie z synem w Chorwacji oraz ferie zimowe w Kościelisku. Ponosi wydatki związane z własnym utrzymaniem w wysokości 1361 zł (k. 36), przekazuje alimenty na syna, spłaca także pożyczkę w wysokości 600 zł miesięcznie (k. 122), oraz zajęcie komornicze z uwagi na nieuregulowane zobowiązanie w wysokości 400 zł miesięcznie (k. 91). Deklaruje, że będzie płacił więcej, jeśli zdobędzie zatrudnienie z wyższym wynagrodzeniem, na chwilę obecną kwota 700 zł stanowi dla niego jego zdaniem zbyt duże obciążenie.

Przesłuchiwana na rozprawie w dniu 19 listopada 2015 r. matka pozwanego A. S. zeznała, że wszystkie potrzeby dziecka są zapewniane przez oboje rodziców. Matka pozwanego pomaga mu finansowo, przekazuje żywność. Potwierdziła fakt zaciągnięcia przez syna u kolegi pożyczki na remont mieszkania.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o materiał dowodowy zebrany w aktach sprawy oraz dowód z przesłuchania stron w trybie art. 299 i 304 Kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Sąd szczegółowo badał, jakie są usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda J. W. i uznał, że stanowią one wydatki na wyżywienie w kwocie 700 zł miesięcznie w tym obiady w szkole, w tym zakresie Sąd podzielił stanowisko przedstawicielki ustawowej uznając kwotę 150 zł tygodniowo za rozsądną, gdyż zdaniem Sądu kwota ta jest realna zarówno w stosunku do potrzeb dziecka, jak i cen produktów żywnościowych. Jako kolejne usprawiedliwione koszty utrzymania Sąd uznał kwotę 400 zł na pokrycie kosztów mieszkaniowych, 200 zł na zakup odzieży, obuwia i kosmetyków mając na uwadze, że ojciec również dokonuje tego rodzaju zakupów, 100 zł na koszty edukacyjne i szkolne oraz 200 zł na dodatkowe zajęcia takie jak zajęcia piłkarskie, basen, zajęcia z języka angielskiego. Zdaniem Sądu jest to wskazane i usprawiedliwione dla dziecka w tym wieku, aby uczęszczało zarówno na zajęcia sportowe, jak i zajęcia językowe. Poziom życia rodziców małoletniego powoda umożliwia pokrycie tego rodzaju wydatków, każde z nich ma bowiem stałe zatrudnienie i wynagrodzenie, w związku z czym celowe jest, aby dziecko korzystało z tych dodatkowych zajęć. Sąd uznał również za usprawiedliwione wydatki w kwocie 200 zł miesięcznie na leczenie okulistyczne, stomatologiczne i ortodontyczne oraz inne usługi medyczne. Łącznie, koszty uznane przez Sąd za usprawiedliwione stanowią kwotę 1800 zł miesięcznie i stanowi zdaniem Sądu uzasadnione wydatki i ustalił udział ojca w tych wydatkach na kwotę 900 zł, w pozostałym zakresie oddalając powództwo.

Rodzice dziecka nie znajdują się w ubóstwie, nie stają przed koniecznością oszczędzania na wyżywieniu, czy oszczędzania na kosztach leczenia.

Co do możliwości zarobkowych pozwanego, to w ocenie Sądu również pozwalają one na przekazywanie alimentów na syna w zasądzonej wysokości, bowiem wydatki, jakie ponosi pozwany świadczą o tym, że ojciec pragnie zapewnić synowi wysoki poziom życia. Ojciec zakupił synowi drogi strój do piłki nożnej, zabrał na wyjazd do Chorwacji i na narty, które w całości opłacił. Poza tym, zdaniem Sądu, matka dziecka nie jest w stanie samodzielnie pokrywać kosztów związanych z codziennym utrzymaniem syna, zwłaszcza biorąc pod uwagę, iż to na niej w większości spoczywa ciężar opieki.

Co do dodatkowych kosztów utrzymania dziecka, takich jak wizyty lekarskie to w ocenie Sądu jeśli lekarz zaleca jakies usługi ortodontyczne, okulistyczne, czy inne nie należy z nich rezygnować, gdyż każdy rodzic winien dbać o stan zdrowia swojego dziecka, zatem koszty założenia aparatu ortodontycznego są oczywiście uzasadnione. Co więcej, w ocenie Sądu zaniechanie matki w tej kwestii należałoby poczytywać jako niewykonywanie w sposób prawidłowy władzy rodzicielskiej.

Sąd wziął pod uwagę fakt, iż ojciec małoletniego w całości poniósł koszty wyjazdu na ferie małoletniego i z uwagi na to zasądził alimenty w wysokości 900 zł od 1 marca 2016 r., stojąc na stanowisku, iż wiek małoletniego i możliwości zarobkowe przemawiają za zasądzeniem alimentów w tej wysokości.

Sąd obciążył kosztami pozwanego, albowiem strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych jest ustawowo zwolniona od ponoszenia kosztów sądowych. Zatem z uwagi na powyższe nakazano pobrać od pozwanego kwotę 540 zł stanowiącą 5% wartości przedmiotu sporu (900 zł x 12 x 5%). Ponadto na podstawie § 6 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądził od pozwanego na rzecz przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt. 1 kodeksu postępowania cywilnego Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.